

HÄMEEN SANOMAT.

Hämeenlinnan kaupungista

N:o 99.

Perjantaina Joulukuun 12 p.

1884.

Tilaukshinta: jakamispaikeissa Hämeenlinnassa koko vuodelta 3 markkaa, kolmelta neljännes-vuodelta 2 m. 50 p., puolelta vuodelta 1 m. 75 ja neljännekseltä 1 markka Hämeenlinnan postikonttorissa koko vuodelta 4 m. 11 p., kolmelta neljännes-vuodelta 3 m. 37 p., puolelta vuodelta 2 m. 38 p. ja neljännekseltä 1 m. 37 p.; muissa postikonttooreissa koko vuodelta 4 markkaa 29 p., kolmelta neljännes-vuodelta 3 m. 52 p., puolelta vuodelta 2 m. 48 p. ja neljännekseltä 1 m. 43 p. — **Kuulutuksia** ja ilmoituksia otetaan vastaan Hämeen Sanomain kirjapainossa ja toimituksen luona sekä kaup. Lampen'in puodissa. Hinta 10 penniä pieneltä riviltä taksivulla ja 15 p. etusivulla. Ruotsalaiset suomennetaan ilmaan eri maksoa. — **Jakamispaikeat:** lehden kirjapaino ja herra Kronholmin leipuripuoti sekä herrain Strömberg'in, Walleniusen Grönlund'in ja Grönfors'in puodit. — **Konttori:** Lehtori Palanderin talossa. **Telefoni n:o 4.**

Hämeen Sanomat

ilmeistyvät vuonna 1885 kahdesti viikossa, nimittäin tiistaisin ja perjantaisin, mutta siten laajennettuna, että annetaan kaksi kokonaisia lehteä viikossa.

Lehti tulee edelleenkin sisältämään sellaisia kirjoituksia, jotka koskevat suomenkielisen kansamme oikeuksia, tarpeita ja pyynnöitä sekä henkisiä ja aineellisia huolia. Hämeen ja Uudenmaan kunnissa on toimituksella kirjeenvaihtajia, joiden kautta saadaan hankittua tarvikkeita maaseutujen oloista ja riensioista. Helsingin kirjeitä, joissa kerrotaan päivän tapahtuksista, tulee lehteen ainakin kerta kuukaudessa.

Ensikokoontuvilta waltioapäiviltä annetaan niin tarvikkeita ja lauseita tietoja, kuin lehden tila sallii.

Arvokkaista apuna toimitukselle ovat seuraavat luvanneet, nimitetään: tohtori J. G. Geitlin, professori E. Bonsdorff, yliopettaja K. Ervast ja maisteri J. A. Hahnsson.

Hämeen Sanomain tilaus hinta pysyy entisellään. Se tulee siis ensi vuonna olemaan:

Jakamispaikeissa kaupungissa:

Koko vuodelta	3 markkaa	—	penneä.
$\frac{3}{4}$	"	2	" 50 "
$\frac{1}{2}$	"	1	" 75 "
$\frac{1}{4}$	"	1	" — "

Hämeenlinnan postikonttooreissa:

Koko vuodelta	4 markkaa	11	penneä.
$\frac{3}{4}$	"	3	" 37 "
$\frac{1}{2}$	"	2	" 38 "
$\frac{1}{4}$	"	1	" 37 "

Muissa postikonttooreissa:

Koko vuodelta	4 markkaa	29	penneä.
$\frac{3}{4}$	"	2	" 48 "
$\frac{1}{2}$	"	1	" 43 "
$\frac{1}{4}$	"	1	" — "

Ulkomaisten luona, jotka saavat lehtensä postikonttoorien kautta:

Koko vuodelta	3 markkaa	90	penneä.
$\frac{3}{4}$	"	3	" 17 "
$\frac{1}{2}$	"	2	" 20 "
$\frac{1}{4}$	"	1	" 20 "

Wenäjälle saapi lehteä tilata suorastaan toimitukselta 2 ruplalla vuosikerran.

Joka toimitukselta tilaa 7 kappaletta, saa niiden lisäksi yhden ilmaiseksi; 10 kappaleelta annetaan 2, 15 kappaleelta 3 ja niin edespäin aina viideltä kappaleelta yksi ilmaiseksi. Kautatien pa-

lettina lähetetään lehti 3 markasta vuosikerralta ja kuljetusmaksua ottamatta niille, jotka toimitukselta tilaavat wä-hintään 25 kappaletta.

Jakamis- ja tilauspaikkoja kaupungissa ovat:

- Herra Lampen'in kaupapuoti, (entinen Grönfors'in.)
- " Grönlund'in kaupapuoti,
- " Kronholm'in leipuripuoti,
- " Strömberg'in kaupapuoti,
- " Waleniusen kaupapuoti,
- " Djedkoff'in kaupapuoti Myllymäessä ja

Hämeen Sanomain kirjapaino.

Samoin paikoista saapi myös ostaa numeroita yksitellen 10 pennistä.

Ensi sunnuntaina saarnaa:

Hämeenlinnan kirkossa.

Suomalaisen puolip.-saarnan kello $\frac{1}{2}$ 10 aam. Pastori Oller.

Suomalaisen ehtoos.-saarnan kello. 5 j. p. p. Pastori Appelqvist.

Samana sunnuntaina pidetään Herr. Ehtoollinen.

Päivälistä.

Lauvantaina 13 p:nä.

Kello $\frac{1}{2}$ 8 W. P. Sen päälliset kokoontuvat kirkkosalin.

Maanantaina 15 p.

Kello 4 j. p. p. Hämeenlinnan porwariston apu- ja pensjonilaitoksen osallisten kokous raatihuoneessa.

Ilmoituksia.

Syyslukukausi päätetään täkäläisessä Normaalityyppisessä Lauvantaina Jouluk. 20 p. kl. 8 e. p. p. Joh. Gabr. Geitlin.

Kirjallisuutta.

Wainola, uusi helmiwyö Suomalaisista Runoutta. Toimitteli Leimun. Porwoossa 1884 Werner Söderströmin kust. 297 siv. hinta 2 m. 75 p.

Kas siinä taaskin soma kirja, kauniin ulko-asunsa ja oivallisen sisällityksensä puolesta mitä sopiwin joululahja, läheteenä sen miehen kirjapajasta, joka laajalla kustannustoimellaan niin werattomasti on edistänyt suomalaisen kirjallisuuden karkkumista. Sille, joka silmäyksellä tahtoo vilkaista Suomen ruusunouden wainoita, tarjoutuu tämä teos

Joulunäyttelö I. VILENIUKSELLA.

oivaksi oppaaksi ja wie hänet nopeasti Agrikolan aioilta läpi vuosifatojen omiin päiviimme asti. Eipä se kuitenkaan ole ensimmäinen laatunsa. Jo 18 w. sitten julkaisi J. Krohn "Helmiwyön suomalais. runoutta"; mutta koska runotemme kuten koko kirjallisuutemme sittemmin on suuresti edistynyt, oli kyllä jo aika ajatella uutta lyhyllistä anthologiaa. Edeltäjästään hra Leimu sentään m. m. poikkee siinä, että hän koelmaansa myös on ottanut runsaita näytteitä kansanrunoudestamme (ss. 1—43). Ja siinä hän mielestämme on tehnyt aivan oikein. Onhan itse kansa ollut etewin runoilijamme, jota ilman ei taiderunoukseen vielä olisi sikiä wartunut mitä se jo on. Kituwaa elämää tämä wietti koko Ruotsinwallan ajan: harwoina ja niukkoina sen wuoti lähdesuonet — mutta nekin edempää tai lähempää juonsivat alkunsa kansanrunoudestamme, joka silloin wielä ujona metjälampena piili waaorojen takana, salojen helmasa, kuwailien kalwoonsa erämaiden juhlasta rauhaa ja hiljaista elämää. Sen todistaa usean näiden laulujen runomuotoakin, joka on samalainen kuin kansanrunoisjamme. Wastata meidän wuosifatamme 30- ja 40-luvulla, kun Snellmanin ääni oli herättänyt mielet heidän horrostaan, kun uskonnolliset liikkeet shwälti wärähtyttiwät kansan sydäntä, kun Kalewala ja Kanteletar astuivat waloos, kun yleensä wirtämpi kansallinen elämä shyntyi, silloin runottaremmekin iloisona wirtosiwat ja alkoivat säweliään soittaa, korpia ja kaupunkia kaikutella, waikka omituiset siwistysolomme sen tekiwätkin, että he ainakin aluksi lauloiwat parhaat laulunsa ruotiksi. Mutta silloinpa suomenkin kielessä alkoi walua puhtainta runouden kultaa, siltä kaudelta ja sen jälkeiseltä ovat paraat runoilijanimemme. Tämän todisteeksi tarjoo hra Leimun kirja tilastollisiatkin seikkoja. Se sijältää, paitsi kansanrunoutta, 130 ruoelmaa 50:ltä eri tekijältä, joiden lisäksi wielä tulee muutamia kolmen tuntemattoman runoja. Näistä tulee lähes 300 wuoden pituisen aikakauden

osalle uskonpuhdistuksesta wuoteen 1809 ainoastaan noin 11 runoilijaa, edustettuina noin 14:llä laululla, siis noin neljäsofä itsenäisyhtemme ajan nimistä. Jos jaamme taas tämän aikakauden (jotka aloitamme Korhosesta ja Juteinista) kahteen osaan, joiden wälirajaksi panemme kansallisen herätysksemme ajan eli 40 ä 50 luvun wälimaat, niin saamme edellisen osalle noin 15 runoilijaa (näistä muutamata wuhtaita kansanlaulajia), jälkimmäisen lähes 25. Edellisen aikakauden runoilijoissa on kyllä nimiä semmoisia kuin Korhonen ja Kallio ja siinä kimattelee kyllä kirjaita runohelmiä, mutta yleensä sen tuotteet ovat wähjä ja niukkoja — joku kukka siellä täällä kuwilla aholla — eiwätkä paljoudeltaan wedä wertoja ussimman ajan tuotteille. Wasta herännyt kansallishenki on shennyt luomaan kshyjä semmoisia kuin A. Oksanen, A. Leksis Kivi, Erko y. m. Mitä shwemmälle siwistys tuntee kansan kerroksiin, sitä runsaammin se sieltä herättää woiimia, jotka muuten olisiwat menneet isänmaalta hukkaan. Kivi, D. Wuorinen, Erko, Kramsu y. m. ovat kansan lapsia. Ja kuitenkin koetetaan warijella länsimaista siwistystämme perikadolta siten että kapaloihin kahtitaan suomalaisen kansan henkistä warttumista. Sen siwistystarpeita ei tahdota kyllin tyhdyttää; sen kieli, jota kuitenkin jo on wihjeltä ja wihjelläin kaikilla tieteen ja taiteen aloilla, ei kelpaa sen hallinnon ja sen wirtamiesten kieleksi! Luonnollisia oikeuksiaan se saa wähitellen ja puollittain riidalla epäkansalliselta hallituksetta, joka kaukaisen tulewaisuuteen tahtoo lykätä reformien tähdellisen toteuttamisen. Monissa kohden sopii wielä tänäpäiwänä Paawo Korhosen kansa walittaa:

Pintuset siwertelewät

Kutin äänellä omalla,

Kielessänsä kerkkästi;

Ei ole sitä etua

Suomen kansalle suwaittu.

Ruotsin kieli on ruwennut,

Joutunut jo ensi alusta

Suomen suureksi ikäksi.

Eipä taia tullakana
Kielestämme kosaan miestä,
Joka poikki ponnistaisi,
Katkoi kapaloimhonsä,
Jatkaisi jaloin kävellä
Mikamiehen askelia,
Päästä päähän pittän pöyhän,
Nommille istuimille j. n. n.
Kyllähän tynä tetisi
Suomalaisia sanoja,
Kuin on kuultuna puheessa;
Oppineimmatkin osaisi
Suomen suoria sanoja,
Jos sen antaisi asetus,
Eikä estettä olisi
Ka'in wanhan laitofjista.

Hämeenlinnasta.

— **Uutta kirjallisuutta.** Hämeen Sanomain Osake-yhtiön kirjapainosta on ilmestynyt:

Lähetyssearnaaja. Kertomus Etelämeren saarelta. Kirjoitti — ns. — Matkakirjeitä, Kirjoitti H. S. Hinta 90 penniä.

— **Luciajuhla wietetään kaupungissa:** Suomalaisessa tyttökoulussa huomenna kello 7 aamulla; Walmistawassa koulussa samana päivänä kello 4 j. p. p. Kanfakoulussa maanantaina 15 p. kello 7 e. p. p. sekä Normaaliyhseessä lauantaina 20 p. k. 8 e. p. p.

— **Kalinogorskin tappelujuttu** oli Kenraalikuvernöörin kästystä eilen esillä Omskin ryhmentin sotaoikeudessa. Kaksi todistajaa olivat estetyt tulemasta, toinen oli lähtenyt Turkuun, toinen matkaa sairaana täkäläisessä läänin lasaretissa. Ainoa todistaja, Hulda Torpström, luuli että suomalaiset olivat ensin antaneet syyttä tappeluun, mutta ei ottanut sitä sanaa walanja päälle. Kalinogorski yhä waan wakuutti ettei hän formellakaan kjonnut suomalaisiin sotamiehiin. Sotaoikeus wapautti Kalinogorskin edeswastauksesta, selittäen että hän ainoastaan itsensä puolustamisen tähden oli ryhtynyt tappeluun.

Waikka Wenäläisen sotaoikeuden tapaan toimittaa tutkintoa, kun Kalinogorskin apulainen tappelusja Brjijeff kuulusteltiin wieraana miehenä, eikä asiaa lykätty toiseen aikaan, jolloin edellämäinut kaksi wierasta miestä olisimat saattaneet antaa todistuksensa, jotka kenties olisimat olleet K. vastaan, ja waikkapa sotaoikeus ilman pätemää selwitystä päättää K:n olleen itsensä puolustamisen tautta pafotettuna tappeluun, mitkä Suomalaisen lain käsityskannalle tuntuaat oudoilta, — niin emme puolestamme tahdo lausua mitään tyhymättömyyttä päätöksen suhteen. Onhan kuitenkin Wenäläisen Ylipäällikkyyden puolelta annettu wakuutus siitä, että sotawäen tekemät rikokset ja häiriöt edes saadetaan laillisen tutkinnon alle. Onhan se jotain, waikkei paljon paljoa.

— **Tiistaina** Joulukuun 16 p:nä pitää Suomalainen Seura yleisölle iltahuwit, joissa m. m. muutamain suomalaisen Teaterin jäsenten suosioillijella awulla annetaan seura näytelmä. Toiwotaan, että yleisö lukuisasti saapuu hauskaasti iltaansa wietämään. Ohjelma wast'edes.

— **Toisapäiwänä toimitetussa täwtewaalisja** waltiopäiwämiestä warten Turun hiippakunnasta saivat Hämeenlinnan prowastikunnan papiston pitämässä kontraktikokouksessa Kirkkoherra Josua Johanson 6 ääntä, kirkkoh. A. B. Wallin, w.-past. A. Appelberg ja A. B. Appelqvist kufin yhden äänen. Kahden asessorin waalisja Turun tuomiokapituliin saivat samassa kokouksessa prow. G. G. Forsman, 8, kirkkoh. Josua Johanson 7, w.-past. A. Appelberg 2, kirkkoh. E. Gestrin, F. Torckell ja Abel Nyholm yhden äänen.

— **Walitutkia suostuntawero-tarkastuskomitealle** oli tullut ysfityhiltä henkilöistä 24 sekä kruunun-asiamiehiltä myöskin parikymmentä. Edelliset antoiswat aiheita muutamiiin muutoksiin, jälkimmäiset kaikki hyljättiin.

— **Luisinseura** pitää yhteenluisitelun ensi lauantaina kello 1/2 7 illalla. Jäseniä kuuluu luisinseuraan tähän

asti wielä kowin wähän. Kun sen oleminen riippuu jäsenten lukumäärästä, joka nyt, kuten sanottu, on hywin pieni wielä, niin kehoitetaan kaikkia niitä, jotka tahtowat, että seura ysfy koossa, niin pian kun mahdollista kirjoittamaan itsensä jäseniksi.

— **Suopion hiippakunnan piispaksi** on professori G. Johanson nimetty.

— **Yliopisto.** Sumaluusopillinen tiedekunta on hwyäksynyt ne kirjoitusnäytteet, jotka wiime marraskuun 29 p. suorittiwat ruotiksi m. m. seuraawat Hämäläiset ylioppilaat K. A. Sahlberg, E. Tirkkonen, K. K. Aalto, sekä suomeksi H. Rajander, K. Helen, K. Kalfe, A. M. Numminen.

— **Waltionrautateiden tulot** ensi vuonna 1885 on arwattu 8,150,000 markaksi ja menot 5,700,000 markaksi.

— **Korkein puu** Californiassa on 450 jalkaa korkea, ja suurin puu paksuudeltaan on ei wähemmän kun 94 jalkaa ympärimitäten.

— **Hiipak. sanomia.** (Turun.) Waltuutetut: kirkkoherra Riikassa A. Lundén Multian kirkkoherraksi ja lääninwankihuoneensaarnaaja w.-pastori A. Mikander Turun tuomiokirkkoseurakunnan kappalaiseksi. — **Saettawana:** kirkkoherranwirka Multiaisja ja saarnaajanwirka Turun läänin wankijasja, 90 p. kul. t. k. 4 p:stä.

— **Leirikokous Lappeenrannan luona.** Nyt kuuluu olewan, kuten H. D. kertoo, lopullisesti päätetty, että Suomen tarffampuja-pataljonat ensi vuonna kokoontuwat yleiseen leirikokoukseen Lappeenrannan luo. Kaarti-pataljoonatin kuuluu tulewan osalliseksi siinä. Jotta pataljoonat saisiwat toimia yhdesjä tykistön kansja, tulee 1:nen ja 5:8 patteri Suomeen sijoitetusta 24:stä tykistö-prikatista myöskin osaa ottamaan jälkimmäiseen puoleen leirikokousta. Pataljonien pitää olla koossa Lappeenrannan luona 20 p. kesäkuuta ja kokous kestää jitten noin festipaikeille elokuu-ta.

Ulkomailta.

— **Kanskan ja Kiinan** wälistä riitaa on yhä jatkettu. Rauhanhieromistista, joista wiimen näistä asioista puhuesfamme mainitsimme, ei ole tähän saakka syntynyt wielä niin mitään walmista. Melkein warmana woi pitää, että sekä Kanskan hallitus että eduskunta soisimat mielellään pääsewänsä tästä itäwästä ja hirmuisiin kustannuksiin nousewasta riidasta. Mutta kun tulee rauhan ehdoista tyshmys, joudutaan pulaan. Mahdotonta on Kanskan ruweta tarjoilemaan rauhaa ilman suurempaa woittoa tai edes korwausta, waikka muntamain tähän asiaan sattuwain kansja Kanskalaisen ajatus asiassa kuuluu olewan sellainen. Kerrotaanpa Kiinalaisista, ettei heillä ole halua tehdä pienempiäkään myhnytyksiä Kanskalaisille. Kanskan hallitus epätoiwosjaan tästä onkin koettanut ponnistaa wiimeksikin woimansa walloittaaksensa Formoson saaren ja sen kautta pafkoittaaksensa Kiinalaiset rauhaan. Seurauksena on ollut, että on alituisesti käyty sotaa ja on tapeltu toisinaan wri-festikin. Myös muitakin waltoja on wasten tahtoansa sefaantunut tähän riitaan. Niinpä Yhdyswaltain muutamia laivoja on joutunut Kiinan wessillä saarroksiin.

— **Kenraali Gordonista,** Kartumin linnan uljaasta puolustajasta on tänä syksynä liikkunut mitä kummallisimpia juttuja sanomalehdissä. Kanskan pääministeri Ferry ilmoitti saaneensa sähkösanoman, jonka mulaan Gordon oli si ammuttu matkalla Kartumista Berberiin. Ja tämän lisäksi tiesi eräs Kairosja ilmestynwä sanomalehti wielä antaa kowin tarffoja tietoja siitä turjasta tilasta, missä Gordon oli ollut. Mut-ta nämä tiedot olivat kaikki wäärät. Wiimeiset sähkösanomat tietäwät kertoa, että englantilaisen apu-armeijan komentajalle lordi Wolselelle oli tullut Gordonista kirje, jossa Gordon mainitsee luulewansa woiman puolustaa Kartumia, kunnes Wolseley on ennättänyt hänen awuksensa. Ruoka- ja ampumawaroja kuuluu hänellä olewan tyhjin. Mahdin

Apina.

Kirjoitti A. Daudet.

Suomenki S. K.

(Quattu Hämeenlinnan Kaittinsseuran kokouksessa 18²³/11.84.)

(Jatkoa 97 n:roon.)

Ja kuitenkin, kuinka siemä ja suloinen hän oli, kun he kymmenen wuotta sitten ensi kerran tutustuimat. Joka aamu, kun Valentin meni työhönsä, kohtasi hän tyhön matkalla omaan työpaiikkaansa; kühjä tämä oli, mutta sitä ei hän häwennyt, hieman turhamielinen niinkuin kaikki tässä kummallisessa Pariisissa, jossa myhskennellään kulkasia ja nauhoja pimeimmisjäkin porttikäytämisjä. He ihastuimat toisiinsa ensi hetkestä, jona heidän katseensa kohtasimat toisjaan; mutta kun ei heillä ollut rahoja, täytyi heidän hywin kauwan odottaa, ennenkuin taisimat mennä naimisiin.

Wihdoin lahjoitti Valentinin äiti heille muutamia sänkywaatteita, tyhön äiti teki samoin; ja kun tytöstä hänen kumppaninsa paljon pitiwät, keräsivät ne yhteisesti rahaa hänelle, ja niin oli hänen pieni kotonsa perustettu.

Sulhanen nouti morsiamensa, jota oli puettuna eräältä ystävältä lainattuun häähameeseen ja ja tukan lähertäjältä wuokrattuun huntuun ja niin kulkiwat he jalan katuja myhden wihille. Kirkossa täytyi heidän warwota kunnnes par'aitaa pidettävä ruumis-mesju oli päättynyt, pormestarin luona kunnnes rikkaimmat pariskunnat ensi olimat saaneet asianja suoritetuksi. — — — Kun kaikki oli tehty, wei hän waimonsja etukaupungin ulkoysrjään, puoleksi tyhjään, itäwään kamariin erään läpikäytävän perukasja, jonka muista siwottomista kamareista kuului melua ja torumista. Jo tämä oli omiansja tekemään uuden kodin wastenmieliseksi! — Ei heillä kauan onuea kestännytkään.

Eläen juomarien seurassa rupefi Valentinin juomaan. Waimo näki toisten waimojen itkewän ja joutui kohta allepäin. Kun mies oli kapakassa, kulutti hän kaiken aifansa naapurein luona tyfistyneenä ja ahdistettuna ja hysytteli loppumattomilla waltuswivillä lasta, jota hän piti shtisänsä. Siitä hän sitten käwi niin rumaksi ja sai tehtais-ta tuon häijyn haukkumanimen „Apina“.

Yhä liikuu, huojuu pieni warjo edes taas ikkunan edustalla. Kuullaan hänen astuwan warkalleen ikkainstä käytävää ja yskähtelewän, tuollaisista kowaa, outeloa yskää, sillä ilta on sateinen ja kolkko. . . . Kuinka kauwan hän wielä warwonnee? Kaksi tai kolme kertaa hän on jo laskenut kätenjä lukkoon, mutta uskaltamatta awata. Wihdoin hän muistaa lapia, joilla ei ole mitään syhötämää, ja tämä ajatus antaa sen puuttuwan rohkeuden. Hän astuu sijaan . . . mutta tuskin on hän pääsht tyh-

nyksen ylitse ennen kuin kaikuwa pilkkanauru hänet pidättää. „Valentin, apinasi tulee!“ Hän olikin todella ruma, seifoesjaan tuossa ryhysissä, jotka tipuimat märkyydestä, ja koko odotuksen ja wäshmyksen kalpeus postkillaan.

„Valentin, katso apinaa!“ Wapisten ja hämmästyneenä waimo raukka seifoo paikaltaan liikahtamatta. „Mitä! Hän on uskaltanut tulla tänne saakka miestänsjä häiritsemään — nöhyhättämään häntä kumppaneitten edessä , mutta odota, odota, kylläs saat nähdä“ Ja kauhea nyrkki nostettuna Valentin syhksä häntä kohden. Onneton pelastaa itsensä pakenemalla, pilkkasanain sadellessa hänen takanaan. Mies seuraawestä ulos, saawuttaa hänet kiinni muutamalla harppauksella kadunkulmasja. — Muusta yö ympäröijee heitä . . . ei ketään kullijata . . . apina raukka!

Mutta äläs! Kaukana kumppaneitten seurasta ei (pariisilainen) thymies ole

Arwokkaita Soululahjoja

Suuren walikoiman kauniita karaffineja Pylvään, Kalan, Muistopatsaan, Karhun, Rypärin, Albumin, Skobelessin y. m. rintakuwain muodossa, täytettyinä erilaatuilla, hienoilla wiineillä ja wäkewillä juomilla, myy halpaan hintaan

A. Bogdanoff.

Dikeita

Etelä-Krimin

WIINEJÄ!!

Walkoisia ja punaisia Pöytäwiinejä, Bordeaux-, Lafite-, RoseLafite-, Sauternes-, Yquem- ja Moselwiinejä. Johannisbergeria, Scherryä, Portwiinia, Madeira-, Muskat-Lunelle-, Isabella y. m. taatuita, sekoittamattomia wiinejä myy Hämeenlinnassa ai-noastaan

A. BOGDANOFF.

Halpaan hintaan

Saksan omenia, Sitroonia, Ruukku-rusinoita, Wiikunoita, Luumuja, Dadelia, Mirabellia, Kuori-mandelia, karmaita ja makeita Mandelia, Marmela-dia, Shoklaata, Shoklaa konfektia, Bisqwitiä, Kon-fektia, Ingefäära-hilloa, Shon-kalaa, Summeria, Loh-ta, Sardinia, Anjowista nahasta ja luista puhvasta, Kilohailia, Sienoja Sillia, Tuustoa, Sardellia, Han-henmaksa-pasteijia, Siskonmakkaraa, Pihamakkaraa. Japanilaista ja Intialaista Sojaa, Olyppuun hedel-mia, Koprista, Champinjooneja, Ranskalaisista senap-pia, Kukkakaalia, Spenaattia, Sparrista, Riha ex-traktia, Pickelsiä, Keltasia Papuja, Soppa-maustimia. Nissi-, Sago- ja Helmi-ryhnejä. Gelatiinia, Mäka-ronia, Saksan ja tavallisia pätkinoita, Waniljaa y. m., mitä hywin lajitettuun siirtomaan kauppaan kuuluu

myy
Ernst Wahlberg.

Matti Meikäläinen,

Wanhan ja Uuden maailman isoisin kuwalehti
suomenkielillä.

kuwauttaa nöyryimmästi kaikille isänmaallisen iwan, harmittoman pilan sekä suomalaisten kumpien ja lastujen ystäville, ilmoittaen aikowansa ilmestystä vuonna 1885 yhta usein kuin tänäkin vuonna, nimittäin joka toinen lauantai.

Se erinomainen huolellisuus, jolla herrat Painoasiamiehet tutkivat Matin tekstiä ja kuwia, osoittaa selvään että Matti on Suomen arwollain lehti, ja kun Matti tule-wilta waltioapäiwiltä lupaa antaa paljo iloisempia ja kuwallisempia tietoja kuin Suo-metar, ymärtää jolainen, kuinka tärkeä Matin tilaaminen on, warfintin kun tilaushinat ovat.

	koko wuodesta	1/2 w:sta.	1/4 w:sta.
Helsingissä	5 m.	2 m. 50 p.	1 m. 25 p.
Maaseuduilla	5 m. 91 p.	3 m.	1 m. 55 p.
Wenäjällä	2 r. 50 kop.	1 r. 50 kop.	75 kop.
Ruotsissa ja Norjassa	5 kruunua	3 kruunua	
Amerikassa	1 doll. 50 cent.	1 doll.	

Kaikki kirjeet ja lähetykset lehdele lähetettävänsä osoitteella „Matti Meikäläisen toimitukselle Helsingissä, Andreankatu n:o 4“.

Sonn! Kaikkea muuta woi katua, waan ei Matti Meikäläisen tisaamista.

J. J. Borg'in

Kelloliikkeessä

on aina tarjona mitä suurempi ja hienempi warasto kultaisia ja hopeisia Taskukelloja: kaitenlaisia Regulatoroja, Pöytä- ja Seinä-kelloja, Meri, Matta- ja Herätyskelloja; Witioja, Awaimia ja Medaljontia; Lämpömittareita, Ilmapuntareita, Suurenmuklaseja, Siikareita, Samson'in y. m. silmälaseja, piuseneesiä.

Suom! Kaikki myydään tuntuwasti alennettuubin hintoihin.

J. C. Heinofella

Kultaisia ja Hopeaisia Taskukelloja,

Seinä-, pöytä- ja herätyskelloja, kellonperia, awaimia, medaljon-tia ja koristimia y. m.

Suuri warasto

S. Samson'in hyviä Silmälaseja ja Pinceneziä, Ilma- ja lämpömittaria, joita täällä myy ainoastaan

J. C. Heinonen.

Kaunis Näyttely

Arwokkaita ja hyödyllisiä Soululahjoja.

Kulta-, Hopia- ja Alfeniidi-

Teoksia, joiden joukossa paljous **P r i m a** Alfeniidi-teoksia parhaimmista teh-taista myy halpaan hintaan

S. Miettinen.

Täski wuodenajaksi sopiwiä

niinkuin lämpöisiä lakkeja naisille, mie-hille ja lapsille, muffleja ja kauluksia mo-neen hintaan, kauniita, lämpimiä, keweitä ja halpoja Sirkeli-kappoja, Pälsyn ja Kapan wuoria, rekipeittoja, halpoja kau-luksia (boas), lämpimiä sormikkaita, ynnä paljon muuta myy **S. Lindqvist.**

Häm. 1 f. 9 r.

Wuosittutkinto

Hämeenlinnan Sunnuntai-koulus-fa pidetään sunnuntaina tämän kuun 14 p. kello 4 j. p p.

Wuokrata mielitään.

Yksi harmoniumi. Lähempää tietoja odotetaan tämän lehden kirja-painoon.

Mieisiä ilmoitukfia.

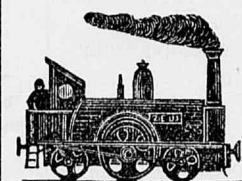
W. P. E:n lauluharjoitus tiistaina kes-kiwiikkona ja perjantaina kello 1/2 9 j. p. p. lufusaliissa. Tänään kaikki miehissä.

Rautatien malakinin konttoori on a-woinna arkipäiwinä kello 8—1 ja 3—6 se-kä pyhinä kello 8—5 e. p. p. jola arkipäiwä kello 8—10 e. p. p

Rahatoimikamarin konttoori awoimn Maanantaina keskiwiikkona ja Perjantaina kello 9—10 e. p. p.

Yhdyspankin konttoori on awoimna jola maanantai, keskiwiikko ja perjantai kello 10—1.

Hämeenlinnan sähkölennätin konttoori awoimna jola päiwä kello 9 e. p. p. kello 9 j. p. p.

Junat Hämeen-linnasta lähtewät Helsingiin kello 7,21 e. p. p. ja kello 6,41 j. p. — Turkuun ja Tampereelle kello 12,43 sekä 9,19 j. p. p. Pietariin ja Hmie-melle kello 7,21 e. p. p.

— Vaitalisijuna Helsingistä Hämeenlinnaan tulee kello 9,17 j. p. p. ja lähtee täältä Tam-pereelle kello 9,19.

Hämeen Sanomain Osake-Yhtiön kirjapaino
Hämeenlinnassa, 1884.